

عنوان مقاله:

بررسی معماری پایدار در نماهای ایرانی (نمونه موردی اقلیم گرم و خشک)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهتاب راست بودی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فنی و حرفه ای اظهر، اراک، ایران

سپیده علاقمند - دکتری معماری، گروه مهندسی معماری، دانشگاه فنی و حرفه ای، اراک، ایران.

رضوان قربانی سالخورد - گروه مهندسی نقشه برداری، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

موضوع معماری پایدار با الگو از معماری ایرانی از مباحث مهم در معماری است و به عنوان بستر ریشه دار و در ارتباط با زندگی مردم نمایانگر اندیشه تمدن هر ملتی است. معماری سرزمین ایران زنجیره ای بهم پیوسته از تجربیات یک ملت است که از نسلی به نسل بعد منتقل شده است. هدف اصلی این مقاله بررسی معماری پایدار در نماهای ایرانی اقلیم گرم و خشک می باشد. روش تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی بوده است و از استدلال منطقی بهره گیری شده است. جهت گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه ای، مقالات معتبر و همچنین منابع دیجیتال استفاده شده است. پرسش های اصلی مقاله این است که ارتباط نمای سنتی و پایدار در اقلیم گرم و خشک در چیست؟ آیا می توان بدون فن آوری های پیشرفته در نما به معماری پایدار رسید؟ نتایج این پژوهش نشان داد نما و پوسته هر شهر بیانگر هویت، تاریخ و میراث آن شهر محسوب می شود و اصلی ترین الگو معماری ایرانی (منطقی بودن) آن است که همواره در طول تاریخ در تمامی بناها رعایت شده است. پس استفاده از هر ایده ای که حاوی مفاهیم و سنت های ایرانی باشد، در طراحی نمای ساختمان با ارزش است. در این صورت معماری ما مصداقی از مفاهیم ایرانی خواهد بود. باید به این نکته توجه شود که صرفاً تقلید شکلی از هویت گذشته و یا جهان غرب نمی تواند پاسخگوی اصلی ترین الگو معماری ایرانی یعنی «منطقی بودن» باشد. بنابراین دقت در طراحی، اجرا و هماهنگی نماهای شهری می تواند باعث ارتقاء کیفیت بصری و هویت بخشیدن به شهر شود.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، نماهای ایرانی، اقلیم گرم و خشک، نمای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427434>

